

РЕШЕНИЕ

№ 4344

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4103** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, предл. II от ЗАНН, във вр. с глава XII от АПК и е образувано по жалба на процесуален представител на СДВР, против решение от 07.02.2020 г., постановено по нах дело № 12512/2018 г. по описа на СРС, НО/106, с което е отменен ЕФК № 2105812, издаден от СДВР.С развити в касационната жалба доводи за допуснати от въззивния съд съществени нарушения на процесуалните правила, поради необоснованост на изведените от него правни изводи, се иска отмяна на въззивното решение и постановяване на друго такова за отмяна решението на СРС и потвърждаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение в минимален размер.

Ответникът Е. С. не взема отношение.

Представителят на СГП поддържа становище за оставяне в сила на обжалваното решение.

След преценка на изложените от страните доводи и извършената по реда на чл. 218 от АПК проверка, съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт, а разгледана по същество тя е основателна.

С обжалвания пред въззивния съд ЕФ, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на ответника е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лева. За да отмени ЕФ, районен съд,

след като е описал и коментирал приложените по административно наказателната преписка доказателства е направил повърхностни правни изводи: 1. ЕФ няма доказателствена стойност за налагане на санкция, която да обвързва решаващия съд, което било причина по реда на служебната проверка съдът да издири обективната истина. Нарушението не било доказано по несъмнен начин, а това било мотив, че отговорността на ответника била ангажирана неправилно. От приложения снимков материал, наричан клип от касатора, за съда не било ясно какъв е автомобила, с който е извършено нарушението, като модел и какъв е регистрационния номер. СДВР, като издател на ЕФ не е изпълнил процесуалното си задължение да докаже по несъмнен начин, че ответникът е извършил нарушението, с конкретен автомобил при безспорна установимост на нарушителя и средството, при управление на което е извършено нарушение по неспазване на въведени скоростни ограничения в определени пътни участъци. От друга страна, съдът не отрича в проведената от СДВР фаза от административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административното наказание да не е опорочена, административнонаказателната отговорност на ответника била ангажирана при отсъствие на годни доказателствени източници.

В касационната жалба са изложени оплаквания за превратно тълкуване на процесуалните правила, както и че в задълженията на съда е да изясни обстоятелствата по делото. Прави се оплакване, че съдът е задължен да събира доказателства. Касаторът не е съгласен с изводите на съда, че нарушението на ответника могло да се предполага, като твърди, че техническото средство, с което е заснет автомобила, и скоростта, с която е бил управляван не се манипулира, а в самия снимков материал се отразяват данни, от които може да се установи какво е превишението на скоростта, така и превозното средство, с което е извършено нарушението. По делото са приложени доказателств за годността на техническото средство. ЕФ отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП

Касационен състав не споделя изводите на районен съд, за допуснати от касатора процесуални нарушения. В приложения снимков материал регистрационния номер на автомобил е установим – изписан в обяснителната част и различим на снимката. При данните от регистърната система е установен собственик на автомобила, идентифициран по регистрационен номер. В приавомощията на съда е да изиска относими за него доказателства, доколкото е обвързан от оплакванията на въззивника с обжалвания санкционен акт, което не е извършено.

Касационният съд намира, че при така постановеното от него решение, СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила – налице е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК за отмяната на същото. Изложените от СРС декларативни мотиви относно правната квалификация на нарушението, а оттам и до ноличието на такова нарушение изобщо са равнозначни на липсата на мотиви – няма такива защо съдът е приел, че описаното в ЕФ превозно средство е неидентифицирано, нито че нарушението не е реализирано/доказано и дали посочената в него правна квалификация е правилна. Тази липса на мотиви има за последица че СРС не е извършил цялостна проверка на възражението за процесуална незаконосъобразност на ЕФ, което той е длъжен да стори и служебно – изложени са в мотивите на въззивното решение правни доводи единствено за неизпълнено процесуално задължение на АНО да докаже, с цялата доказателствена тежест

съставномерността на нарушението, което не е коментирано, а декларативно споменато в обжалваното решение; да се установи по безспорен начин управляваното от нарушителя превозно средство, ако има основателни съмнения за отсъствието на доказателства в тази насока и да бъде установен нарушителя, по презумпция собственик на превозното средство.

Предвид горното, касационния съд намира за безспорно, че обжалваното решение е постановено при липса на анализ на доказателствата, респ. при липса на мотиви по основните направени от касатора оплаквания и релевантните за спора факти. В конкретния случай е неясна волята на първоинстанционния съд, както относно съставномерността на вмененото нарушение, така и на законосъобразността на постановеното административно наказание, което възпрепятства проверката за законосъобразност на атакуваното решение.

Всяко съдебно решение представлява комплекс от две безусловно необходими и взаимнообвързани части - мотиви и диспозитив. Мотивите са писмените съображения на съда, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които съдът е стигнал до своето решение. Мотивите са отправна точка за преценка на законосъобразността и правилността на констатациите и изводите на съда, поради което те следва да бъдат точни и ясни и да дават конкретен отговор на всички повдигнати в производството спорни въпроси. Общите, декларативни и бланкетни фрази и формулировки са всъщност привидни мотиви и опорочават съдебното решение. Последните не могат да заместят комплексната преценка на доказателствата и доводите на страните и представляват всъщност липса на мотиви. В константната съдебна практика се приема, че липсата на мотиви винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и се явява безспорно основание за отмяна на опорочения съдебен акт.

Касационният съд извършва преценка за съответствието на обжалваното решение с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. В този смисъл касационният съд е съд по правото, а не по фактите и съответно дейността му при преценката, нарушен ли е материалния закон, се свежда единствено до проверка, дали установените факти са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При липса на обосновани мотиви, в конкретния случай са налице толкова съществени противоречия и взаимно опровергаващи се изводи в атакувания акт, че на практика липсват мотиви. Така допуснатите от въззивния съд съществени процесуални нарушения налагат съгласно чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, който за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения следва в съответствие със същността на въззивното производство и събраните доказателства самостоятелно да установи релевантните факти, а не да описва приетите такива от наказващия орган, да се произнесе по процесуалната и материална законосъобразност на обжалвания ЕФ, като изложи обосновани мотиви относно субекта на административно-наказателна отговорност и правната квалификация на нарушението от обективна страна.

По причина, че съдът в този състав не се произнася с краен акт по същество на обжалването, не следва да се присъждат исканите от касатора разноски.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 07.02.2020 г., постановено по нах дело № 12512/2018 г. по описа на СРС, НО/106 и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: